

hermed; men, saaledes som ovenfor alt antydet, har Udvalget dog anset det nødvendigt at tillægge Politimesteren, saavel i de mindre Kjøbstæder som i Landjurisdiktionerne, Myndighed til at antage sagkyndig Hjælp til i de enkelte Tilfælde, hvor der dertil er Trang, at foretage eller bistaa ham ved disse Undersøgelser.

Udvalget er med Lovforslaget enigt i, at der bør gives saavel Embedslæger som Medlemmer af Sundhedskommissionen Myndighed til at foretage de omhandlede Undersøgelser; men man anser det rettest, at Medlemmerne af Kommissionen, forinden de fride ind, dertil erhverve Sundhedskommissionens eller dennes Formands (Politimesterens) Samtykke.

Da der i 3 Amtet udenfor Bornholm er i høert to Amtrepartitionsfond og to Amtsråds-kredse, har Udvalget foreslaaet en anden Redaktion af det 1ste Punktum i 3die Stykke af § 2 til Tydeliggjørelse af Bestemmelsen om, mellem hvilke Kjøbstæder og Landkommuner Fordelingen af den omhandlede Udgift bør finde Sted.

§ 3 har Udvalget foreslaaet, at den Tid i hvilken Undersøgelser af Næringsmidler bør kunne foretages, eller Afgang til Opbevaringsstedet bør kunne kræves, i Stedet for som i Lovforslaget bestemt at begrænses til mellem Kl. 8 Morgen og Kl. 8 Aften, afhænger af den Tid, i hvilken Tilberedningen af Næringsmidlerne finder Sted eller Udvalget holdes aabent, idet Tilberedning af forskellige Næringsmidler, saasom Brød, foregaar om Natten og Slagtingen meget tidlig om Morgen.

Den mindste Bøde, som der bør kunne idømmes for den i Paragrafen omhandlede uberettigede Vægring ved at tilstede Undersøgerne Afgang eller udledere Prøver har Udvalget forment at burde ansættes til 20 Kr.

Udvalget støtter sig ganske til den i § 4 indeholdte Bestemmelse om Oprættelsen af et Laboratorium til Undersøgelse af Levnetsmidler og til Afgjørelse af de Spørgsmaal, der hyppigst ville forekomme om deres Bæstfæthed og Sundhedsfarlighed, samt at dette Laboratorium indrettes i Kjøbenhavn, og at der gives Afgang for alle Jurisdiktioner til i dette at faae Undersøgelser foretagne. — Men da det bør ventes, at Lovens Bestemmelser ville blive gennemførte af Politiet med den Sær og Interesse, som denne for hele Befolkningens Sundhed og Ernæring saa betydningsfulde Sag har Krav paa, kan det ikke paatvieses, at et saadant Laboratorium vil erholde en meget stor Virksomhed. Det vil derfor være nødvendigt, at Undersøgelserne og Afgjørelserne ske meget hurtigt. Det er derfor efter Udvalgets Skjønnende ganske nødvendigt, at der ansættes en Bestyrer af dette

Laboratorium, som selvstændig modtager og afgjør de Sager, der til dette indkomme, og at der af Justitsministeren gives ham en Instrux, som fastsætter den Betaling, der skal ydes af de paagældende Politimyndigheder, som forlange Undersøgelserne foretagne, eller af de Private, der i egen Interesse ønske disse.

At Bestyrerens Løn saavel som Udgifterne ved Laboratoriets Drift fastsættes ved Finantsloven, er overensstemmende med, hvad der i analoge Tilfælde for Exempel med Hensyn til Centralregistreringen af Varemærker har været vedtaget.

Med Hensyn til Lovforslagets Bestemmelse i § 5, hvorved paabydes, at der ved Dyrslæger eller andre særlige sagkyndige Mænd skal føres Kontrol med Slagtning, saavel i Kjøbstæderne som paa Landet, af Heste, stort Kvæg, Kalve, Faar og Svin, erkjender Udvalget tilfulde, at der kun derved, at dette Tilfyn udvædes under Slagtingen, eller medens Dyrets Indvold endnu ere til Stede, kan gives nogen virkelig Sikkerhed for, at det Kjøb, der af disse Dyr falbydes, kan nydes uden Skade for Sundheden, idet det ved Besigtigelse af Kjødet efter Slagtingen vanskelig kan afgjøres, om det hidrører fra syge eller selvdøde Kreaturer. Men i de større Kjøbstæder, hvor der er et stort Antal Slagtere, der sædvanligvis alle slagte samtidsen i deres spredt liggende Slagterier, vil det neppe være gjørligt at faae en saadan Kontrol tilveiebragt, og den vilde i ethvert Fald fordrø en Bekostning, som, for saavidt den skulde udredes af Kommunen, vilde være meget trykkende for denne og, for saavidt den skulde udredes af Slagterne, vilde tynge haardt paa disse og fordyre Kjødet. At forbyde Indførsel til Kjøbstaden af Kjøb fra Landet, som ikke ved Slagtingen har været underkastet en saadan Kontrol, vilde lægge saa væsentlige Hindringer i Veien for Kjøbstadens Forsyning fra Landslagterierne, at en Forbydelse af Kjøbet ogsaa deraf vilde blive den utvivlsomme Følge.

Udvalget har derfor ikke troet, at der, forinden offentlige Slagtehusse blive bragte tilveie i Kjøbstæderne, enten i disse eller paa Landet kan opnaas anden Sikkerhed mod Salget af fordervet eller usundt Kjøb end den, der ligger dels i Naabudet om Tilfynet med og i Kjøbstæderne jevnlige Undersøgelser ogsaa af dette vigtige Næringsmiddel, dels i Straffebestemmelserne, dels i den af Udvalget i den nye § 5 foreslaaede Bestemmelse om, at den, der sælger Kjødet af et sygt Kreatur til Menneskespøde, uden at have erhvervet en ved Slagtingen tilstedeværende Dyrslæges Attest om, at det er tjenligt til saadan Anvendelse, straffes med Fængsel, dels endelig ved at foreskrive et Forbud mod Indførsel af Kjøb, som ikke er røget eller saltet, fra Udlandet, overensstemmende med det sidste Punktum af Lovforslagets § 5.